

банки пропонують вищі ставки за депозитами, щоб мати перевагу перед великими банками.

У той же час великим банкам нема сенсу тримати великі відсоткові ставки за депозитами, що можна пояснити великими інфляційними очікуваннями в економіці, що безумовно має вплив на поточне співвідношення попиту та пропозиції грошей.

Розв'язання даної задачі допомогло визначити оптимальні відсоткові ставки за кредитами та депозитами комерційного банку та зрозуміти деякі аспекти функціонування кредитно-депозитної діяльності комерційного банку та їх зв'язки з НБУ. Одержані результати роботи можуть бути застосовані під час формування ставок на депозити та кредити комерційним банком.

Список використаних джерел:

1. Гришин О. Г. Стратегічне планування та керування діяльністю банківської установи на основі математичної моделі комерційного банку // Економіка та підприємництво. – К.: КНЕУ, 2004. – Випуск 12. – С. 261–266.
2. Осипенко Д. В. Динамічна модель комерційного банку // Фінанси України. – 2005. – №11. – С. 87–92.
3. Дрозд А. О. Керування кредитною та депозитною ставками комерційного банку з капіталом достатнім для задоволення попиту на кредити / А. О. Дрозд, В. О. Капустян // Економічний вісник НТУУ «КПІ»: збірник наукових праць. – 2014. – Вип. 11. – С. 548–563.

Коновалова А. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК МІСТ ТА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ

Процес децентралізації є важливим етапом у розвитку держави, адже делегує владу та ресурси у регіони. По-перше, це пришвидшує процес прийняття рішень та покращує якість цих рішень (адже їх прийняття делеговано безпосередньо представникам певної регіональної спільноти, які розуміють особливості регіону).

По-друге, децентралізація дозволяє розосередити певні блага між усіма регіонами, а не тільки у столиці, що в свою чергу підвищує привабливість цих регіонів як для їх мешканців, так і для туристів.

Прискорення процесу децентралізації можна розглядати через державний рівень впливу (тобто у розрізі розподілення фінансування «зверху» або введення різних податкових ставок для різних областей) або через рівень міст (тобто через шляхи розподілення вже існуючих або потенціальних благ усереднені міста). У даній роботі ми розглянемо саме вплив місцевих процесів на розвиток децентралізації.

Розвиток міст, шляхи до подолання соціально-економічних проблем у містах, способи підвищення рівню життя та економічної ефективності городян – все це розглядається в рамках розділу економіки, який називається «економіка міст» (urban economy) [1]. Одним з найважливіших предметів вивчення для економіки

міст є аналіз розташування об'єктів економічної активності у містах, роботи комунальних служб та міського транспорту, ефективність використання простору (земельних ресурсів зокрема) тощо [2].

По-перше, дослідимо деякі фактори, що роблять українські міста некомфортними для життя та проаналізуємо те, як це впливає на громадян та їх економічну активність.

На даний момент українські міста розвиваються за традиційною лінійною моделлю, сформованою історично. За даною моделлю пріоритет розвитку міста надається центральним районам, а вже після цього поступовими концентричними колами процес оновлення будівель та впровадження інноваційних технологій досягає околиць. Відповідно, ця центричність призводить до концентрації найважливіших для громадян об'єктів – офісів, торговельних центрів, міст культурного відпочинку, послуг – у центрі міста. В той ж час у віддалених спальних районах, де мешкає більша кількість городян, подібних благ немає, або є дуже мало та невисокої якості. Це призводить до необхідності витратити кожного дня кілька годин для того, щоб дістатися з віддалених куточків міста до центру.

Подібне використання часу городян знижує їх ефективність як працівників на робочих місцях, адже зменшується кількість часу на відпочинок та саморозвиток.

Вирішенням проблеми є нелінійна модель розвитку міст, тобто комплексний поступовий розвиток усіх районів. При чому під розвитком мається на увазі не тільки оновлення житлових будівель, а й створення повного спектру необхідних для задоволення потреб послуг у рамках одного району. Іншим ключовим фактором, який дозволяє швидше розвивати райони є ініціатива самих громадян, яку можна стимулювати шляхом підтримки створюваних спільнот, громадських організацій та їх проектів.

По-друге, дослідимо способи залучення інвестицій у місто, використовуючи його власні ресурси. Одним з шляхів акумулювання інвестицій у місто за рахунок підвищення його привабливості є активний маркетинг міст. Наприклад, цьому сприяє проведення заходів різних рівнів – конференцій, фестивалів, концертів, наукових з'їздів. Подібна політика залучує у місто туристів навіть за умови, що місто не приваблює історичними чи культурними пам'ятками. При чому проведення туристами певного часу у місті означає не тільки підвищення його туристичної репутації, але й також означає, що у місто будуть влиті грошові кошти, витрачені туристами за час перебування на певному заході. Крім того, задля побудови маркетингової стратегії міста необхідно конкретизувати його унікальність та відмінність від інших міст, створюючи певний образ міста [3].

Отже, задля розвитку міст необхідно комплексно досліджувати їх розвиток, приділяючи увагу наступним принципам:

- принципу системності та комплексного охопту вирішення проблем при плануванні розбудови міста;
- принципу узгодженості розвитку центральних районів та периферії;
- принципу реалістичності (заснований на обліку реальних власних ресурсів міста);

- принципу унікальності міста (тобто сприйняття певного міста як унікальної системи, для якої необхідна розробка персоналізованих стратегій).

Перехід від лінійної моделі розвитку міст до нелінійної підвищить ефективність працівників та рівень їх залученості до місцевих активностей. Задля залучення коштів, які необхідні для модернізації міст, можна використовувати вже наявні локальні ресурси – наприклад, доступним кожному місту ресурсом є проведення заходів різного рівня, що залучає кошти відвідувачів міста, а також підвищує туристичну привабливість міста в майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Економічна енциклопедія: у трьох томах. Т. 1. / редкол.: ...С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
2. The Economist [Електроний ресурс]: The global Liveability Index 2018 / The Economist. – 2018. – Режим доступу: <http://www.eiu.com/topic/liveability>
3. Гринько Т. В. Переваги та недоліки моделей фіскальної децентралізації / Т. В. Гринько // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Україна-Польща: діалог культур в контексті євроінтеграції» (м. Запоріжжя, 25–27 вересня 2014 р.). – Запоріжжя: ЗДІА, 2014. – С. 66–68.

Курінний В. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Велика кількість дисбалансів у державній діяльності пов'язані з високими ризиками та загрозами у податковій системі. Для забезпечення належного рівня розвитку податкової системи необхідно визначити її сучасний стан, основні статистичні показники та створити перелік рекомендацій щодо можливих напрямів її модернізації та вдосконалення.

Актуальними завданнями роботи є виявлення шляхів оптимізації рівня оподаткування, усунення податкових загроз для ефективного функціонування національної економіки.

Відомо, що для досягнення високих темпів економічного росту та високого рівня життя громадян, в суспільстві необхідно зробити правильний вибір економічної моделі розвитку країни. В процесі трансформації розвитку суспільних, в тому числі економічних відносин, людству відомі різні економічні моделі, серед них виділяють: шведську (або скандинавську), американську, європейську та багато інших. Побудова тої чи іншої системи у великій мірі регулюється спрямованістю податкової системи.

У шведській моделі відзначається змішаний характер економіки, яка поєднує ринкові відносини і державне регулювання, переважання приватної власності у сфері виробництва і значні елементи усупільнення в сфері перерозподілу. Наприклад, у Швеції і деяких скандинавських країнах більшу частку витрат свого населення на освіту у школі і професійну орієнтацію бере на себе бюджет країни. Шведська модель, на відміну від інших, виділяється дуже високим рівнем